

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/150/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615201571
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1615201571.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcov: 1/ L. Č., B.. XX.X.XXXX, X/ L. Č., B.. X.X.XXXX, X/ T. Č.W., B.. X.X.XXXX, všetci traja Veľké Leváre 717, všetci traja zastúpení Consillior Iuris s.r.o., IČO: 47 231 157, Radlinského 51, Bratislava, proti žalovanej: J. W., B.. X.X.XXXX, P. I. XXX, zastúpená advokátkou JUDr. Ester Bujnovskou, Záhorácka 15B, Malacky, o zaplatenie 28,68 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Malacky č.k. 4C/151/2015-79 z 24.2.2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcom 1/, 2/ a 3/ priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť každému zo žalobcov 1/ až 3/ po 9,56 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20.2.2015 do zaplatenia a žalobcom 1/ až 3/ priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobcovia 1/ až 3/ odôvodnili žalobu tým, že sú podielovými spoluvlastníkmi (každý v 1/3) nehnuteľnosti vo P. I. v katastri nehnuteľností označenej ako C-KN parcela č. XXX/XX, zastavaná plocha a nádvoria o výmere 292 m² (ďalej len „pozemok parc. č. XXX/XX“), zapísanej na liste vlastníctva č. XXX katastrálneho územia (ďalej len „k.ú.“) P. I. (ďalej len „LV č. XXX“); predmetný pozemok bol zameraný geometrickým plánom č. 94/2008, vyhotoveným MM Geo X. Š. (ďalej len „geometrický plán č. 94/2008“), a to tak, že bol vytvorený diel č. 1 o výmere 10 m² a tento bol pričlenený k novoutvorenej C-KN parcele č. XXX/XXX, zastavané plochy a nádvoria (ďalej len „parcela č. XXX/XXX“), nachádzajúcej sa pod rodinným domom súpisné č. XXX (ďalej len „rodinný dom“), zapísanom na liste vlastníctva č. XXX k.ú. P. I. (ďalej len „LV č. XXX“), ktorý bol vo výlučnom vlastníctve pôvodného žalovaného. Žalobcovia listom z 23.9.2014 pôvodného žalovaného T. W. upovedomili okrem iného o tom, že časť pozemku pod jeho rodinným domom, označenú podľa geometrického plánu č. 94/2008 ako diel č. 1 o výmere 10 m², užíva bez právneho dôvodu, t. j. na jeho strane dochádza k bezdôvodnému obohateniu vo výške ušlého nájomného, pričom mu zaslali aj návrh nájomnej zmluvy; pôvodný žalovaný na uvedený list nereagoval. Žalobcovia mali za to, že pôvodný žalovaný sa užívaním ich pozemku bez právneho dôvodu bezdôvodne obohatil, a to sumou zodpovedajúcou výške ušlého nájmu. Poukázali na znalecký L. N.. L. Q. č. 119/2012 (ďalej len „znalecký posudok č. 119/2012“), v ktorom bol obdobný pozemok, označený ako C-KN parcela č. XXX/XXX, nachádzajúci sa v zastavanej časti dvora (ďalej len „pozemok parc. č. XXX/XXX“), ocenený na 14,34 eura/m². Obvyklá výška nájomného sa pohybuje okolo 10 % z hodnoty pozemku, t. j. 1,43 eura/m² ročne; za diel č. 1 o výmere 10 m² je tak výška ročného nájmu 14,43 eura, pričom oni si uplatnili náhradu bezdôvodného obohatenia 28,68 eura za uplynulé dva roky. Súd prvej

inštancie vydal dňa 11.9.2017 platobný rozkaz, ktorý sa mu však pôvodnému žalovanému nepodarilo doručiť, nakoľko tento dňa 16.3.2017 zomrel; predmetný platobný rozkaz preto súd zrušil a následne po vydaní uznesenia z 29.10.2019 č.k. 4C/151/2015-65 pokračoval v konaní so žalovanou ako s dedičkou pôvodného žalovaného.

2. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie a z výpisu z listu vlastníctva katastra nehnuteľností č. 378 katastrálneho územia P. I.G. zistil, že žalobcovia 1/ až 3/ sú podielovými spoluvlastníkmi (každý v 1/3) pozemku parc. č. XXX/XX a z výpisu z listu vlastníctva katastra nehnuteľností č. XXX zistil, že na pozemku C-KN parcela č. XXX/XX, druh pozemku - zastavané plochy a nádvorja, o výmere 352 m² (ďalej len „pozemok parc. č. 2XX/52“), je postavený rodinný dom, ktorý bol ku dňu vyhotovenia výpisu (3.2.2015) vo výlučnom vlastníctve pôvodného žalovaného. Pozemok L.. Č.. XXX/XX bol zameraný geometrickým plánom č. 94/2008, z ktorého vyplýva, že časť rodinného domu sa v skutočnosti nachádza na pozemku patriacom do podielového spoluvlastníctva žalobcov; v geometrickom pláne bola vyčlenením z pozemku parc. č. XXX/XX (diel č. 1 o výmere 10 m²) a z pozemku parc. č. XXX/XX (diel č. 2 o výmere 64 m²) vytvorená nová parcela č. XXX/XXX. Po smrti pôvodného žalovaného sa výlučnou vlastníčkou rodinného domu stala žalovaná, čo vyplýva z uznesenia Okresného súdu Malacky o dedičstve z 24.8.2017 sp. zn. 12D/259/2017, Dnot/169/2017. Zo znaleckého posudku č. 199/2012 zistil, že všeobecná hodnota obdobného zastavaného pozemku ako je pozemok žalobcov, nachádzajúceho sa v bezprostrednom susedstve, konkrétne pozemku parc. č. XXX/XXX o výmere 64 m², zapísanom na liste vlastníctva č. XXX W..Ú.. P. I., bola v roku 2012 určená na 14,34 eura/m². Listom z 23.9.2014 žalobcovia pôvodnému žalovanému oznámili, že časť jeho rodinného domu sa nachádza na ich pozemku označenom v geometrickom pláne č. 94/2008 ako diel č. 1 o výmere 10 m², pričom ho upozornili, že túto výmeru užíva bez právneho dôvodu, čím mu vzniká bezdôvodné obohatenie vo výške ušlého nájomného; v tomto liste poukázali i na znalecký posudok č. 199/2012, v ktorom boli pozemky v zastavanej časti dvora ocenené na 14,34 eura/m². Od pôvodného žalovaného požadovali obvyklé ročné nájomné vo výške 10 % z hodnoty pozemku, t.j. 1,43 eura/m², čo pre všetkých troch žalobcov za obdobie predchádzajúcich dvoch rokov predstavovalo 28,68 eura. Ako prílohu mu predložili i návrh nájomnej zmluvy, ktorý mal riešiť budúce vzťahy k predmetnému pozemku.

3. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie posúdil podľa ustanovení § 451 ods. 1 a ods. 2, § 456, § 458 ods. 1 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že nárok žalobcov je dôvodný. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.6.2012 sp. zn. 1Cdo/91/2010, v zmysle ktorého, ak vlastník stavby užíva cudzí pozemok bez poskytnutia náhrady, obohacuje sa na úkor vlastníka pozemku, keď prijíma plnenie bez právneho dôvodu; v prípade nehnuteľnosti pre vznik bezdôvodného obohatenia stačí už len to, že sa stavba na pozemku nachádza, pričom je irelevantné, akým spôsobom vlastník stavby svoje vlastnícke právo realizuje. Mal za preukázané, že žalobcovia 1/ až 3/ sú podielovými vlastníkmi (každý v 1/3) pozemku parc. č. XXX/XX a pôvodný žalovaný bol v rozhodnom období dvoch rokov pred podaním žaloby výlučným vlastníkom predmetného rodinného domu, postavenom na pozemku parc. č. XXX/XX. Žalobcovia s poukazom na geometrický plán č. 94/2008 tvrdili, že rodinný dom je sčasti postavený aj na ich pozemku, a to o výmere 10 m²; žalovaná uvedené skutkové tvrdenia nepoprela, a preto ich súd v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 CSP považoval za nesporné. Konštatoval, že medzi stranami nebolo tiež sporné užívanie pozemku pôvodným žalovaným bez nájomnej zmluvy, či iného právneho titulu, a tiež, že žalobcom za jeho užívanie neposkytol žiadnu finančnú náhradu. Pôvodný žalovaný tak prijímal od žalobcov plnenie bez právneho dôvodu, čím sa na ich úkor v zmysle ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodne obohatil; prijaté bezdôvodné obohatenie tak bol povinný v zmysle ustanovenia § 451 ods. 1 v spojení s § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka vydať žalobcom vo forme peňažnej náhrady. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že majetkovým vyjadrením takto získaného prospechu je peňažná suma zodpovedajúca sumám obvykle vynakladaným v danom mieste a čase, a to i s prihliadnutím na druh právneho dôvodu, ktorým sa spravidla zakladá právo užívania vzhľadom na jeho rozsah a spôsob, najčastejšie pritom ide o nájomnú zmluvu, v prípade ktorej sa výška náhrady porovnáva s obvyklým nájomným, ktoré by bol za normálnych okolností nájomca povinný plniť. K tomuto poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17.6.2019 sp. zn. 8Cdo/186/2018. Žalobcovia výšku obvyklého ročného nájomného za pozemok L.. Č.. XXX/XX vyvodzovali zo znaleckého posudku č. 199/2012, v ktorom bola všeobecná hodnota obdobného zastavaného pozemku nachádzajúceho sa v bezprostrednom susedstve určená na 14,34 eura za m², pričom podľa ich tvrdenia sa obvyklá cena ročného nájmu pohybuje okolo 10 % hodnoty pozemku, čo je po zaokrúhlení 1,43 eura za m²; nakoľko

žalovaná tvrdenie o takto určenej výške nájmu nepoprela, súd ho považoval za nesporné. Keďže výmera časti pozemku žalobcov užívaného pôvodným žalovaným bola 10 m², obvyklé nájomné za dva roky je 28,68 eura (1,434 x 10 x 2); keďže každý zo žalobcov bol v rozhodnom období spoluvlastníkom predmetného pozemku v podiele 1/3, uložil žalovanej zaplatiť každému z nich po 9,56 eura (28,68:3). Nakoľko bola žalovaná s plnením peňažného dlhu v omeškaní, priznal každému zo žalobcov úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 9,56 eura od 20.2.2015 (odo dňa podania žaloby) až do zaplataenia. Súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 177 ods. 1 a ods. 2 písm. a) CSP vyhlásil rozsudok dňa 24.2.2020 bez nariadenia pojednávania. V zmysle ustanovenia § 219 ods. 3 CSP miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli i webovej stránke súdu dňa 18.2.2020.

4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanoveniami § 262 ods. 1 a ods. 2 CSP tak, že žalobcom, ktorí bol v konaní plne úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná z dôvodov podľa ustanovení § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a žiadala ho zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznať jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, alternatívne ho zmeniť tak, že žalobu zamietla a priznať jej nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v plnom rozsahu. Uviedla, že o zrušenom platobnom rozkaze sa ani nedozvedela a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je nezákonný a nespravodlivý. Namietla svoju pasívnu vecnú legitimitáciu v predmetnom spore, nakoľko v rozhodnom období, za ktoré žalobcovia požadujú vydanie bezdôvodného obohatenia, nebola majiteľkou predmetného rodinného domu a tento ani neužívala. Ďalej poukázala na to, že právny titul vydania bezdôvodného obohatenia podľa ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka nezakladá jej povinnosť na úhradu požadovanej sumy, pretože súd mal vzhľadom na podielové spoluvlastníctvo žalobcov aplikovať vo veci iné ustanovenie Občianskeho zákonníka. Namietala i správnosť podkladu pre posúdenie užívanej výmery pozemku určenej geometrickým plánom č. 94/2008 a uviedla, že vzťahy medzi žalobcami a nebohým pôvodným žalovaným boli dlhodobo narušené, čo sa premietlo aj do viacerých súdnych sporov, z ktorých dva stále prebiehajú, a to na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 5C/302/2015 (o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva) a sp. zn. 31C/201/2017 (o určenie priebehu hranice a určenie vlastníckeho práva k časti pozemku), od výsledku ktorých je závislá i miera zásahu do hraníc pozemkov vo vlastníctve oboch strán sporu; v rámci týchto sporov na návrh žalobcov zaujal stanovisko aj Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, ktorý k pozemkom parc. č. XXX/XXX H. L. Č.. XXX/XX odporučil vyhotoviť nový geometrický plán; kópiu stanoviska pripojila k odvolaniu. Vzhľadom na uvedené považovala napadnutý rozsudok za predčasne vydaný a nepreskúmateľný.

6. Žalobcovia 1/ až 3/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej žiadali napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť ako vecne správny a priznať im nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolanie žalovanej považovali za účelovo podané a zmätočné, keďže nie je zrejmé, akej časti napadnutého rozsudku sa ňou uvedené odvolacie dôvody týkajú. Uviedli, že žalovaná sa riadne a včas k žalobe nevyjadrila a v odvolaní na podporu svojich tvrdení nepredložila žiadne dôkazy, pričom pasivita a následné konanie žalovanej je v rozpore so základnými zásadami a princípmi sporového konania, a to najmä princípom hospodárnosti a rýchlosti konania a zásadou sudcovskej a zákonnej koncentrácie konania, pričom poukázali na ustanovenia čl. 8 CSP. K námietke nedostatku pasívnej vecnej legitimitácie uviedli, že s touto otázkou sa súd prvej inštancie v konaní už vysporiadal. Zdôraznili, že v danej veci je podstatné len to, že ide o majetkový spor a po smrti pôvodného žalovaného nadobudla predmetný rodinný dom do svojho výlučného vlastníctva žalovaná, pričom pasívna vecná legitimitácia žalovaného v tomto konaní bola odvodená od jeho vlastníckeho práva k predmetnému rodinnému domu a žalovaná v zmysle uznesenia súdu prvej inštancie z 29.10.2019 vstúpila do predmetného konania ako právny nástupca žalovaného, čo je postup v súlade s ustanoveniami § 63 ods. 1 a ods. 2 CSP. K namietanej aplikácii ustanovení § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka súdom vo veci uviedli, že z týchto nevyplýva žiaden zásadný rozdiel medzi tým, ak sa vydania bezdôvodného obohatenia domáha jednotlivec alebo viaceré osoby z dôvodu spoluvlastníckeho podielu k veci; zároveň mali za to, že na podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia sú aktívne vecne legitimovaní práve všetci podieloví spoluvlastníci, a nie len niektorý z nich. Podotkli, že pokiaľ žalovaná dospela k inému právnomu záveru, mala na podporu svojho tvrdenia uviesť ustanovenia príslušného právneho predpisu, ktoré sa mali na vec aplikovať. S poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/1789/2002 a sp. zn. 25Cdo/845/99 zotrvali na tom, že konanie pôvodného žalovaného zakladá

bezdôvodné obohatenie podľa ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom uvedené riadne zdôvodnili v návrhu na vydanie platobného rozkazu z 9.2.2015. K poukazu žalovanej na odpoveď Úradu geodézie, kartografie a katastra SR, odbor katastrálnej inšpekcie zo 17.3.2017 na podnet na vykonanie štátneho dozoru, prostredníctvom ktorého namietala správnosť podkladu pre posúdenie užívanej výmery pozemku určenej geometrickým plánom č. 94/2008, uviedli, že v zmysle ustanovenia § 366 CSP neboli splnené podmienky na uplatňovanie novôt v odvolacom konaní, nakoľko žalovaná bola v konaní pred súdom prvej inštancie riadne vyzvaná, aby sa vyjadrila k žalobe, čo neurobila a v podanom odvolaní hodnoverným spôsobom nepreukázala, že by jej žaloba doručená nebola, alebo existenciu iných dôvodov brániacich jej v uplatnení prostriedkov procesnej obrany v konaní pred súdom prvej inštancie.

7. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie je nedôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil 28.6.2022 (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP).

8. Preskúmaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie podľa odvolacích dôvodov a porovnaním s príslušnými právnymi normami dospel odvolací k záveru, že rozhodnutie súdu o žalobe je správne. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností pre posúdenie dôvodnosti žaloby a dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým záverom a na ich základe následne vyvodil i správne právne závery o tom, že právny predchodca žalovanej pozemok žalobcov užíval bez právneho dôvodu a že sa na ich úkor obohatil a že žalovaná jeho právna nástupkyňa (dedička po ňom) povinná vydať žalobcom predmetné bezdôvodné obohatenie. Súd prvej inštancie na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 451 ods. 1 a ods. 2 a § 458), ktoré správne vyložil a dôvody vedúce k vyhovneniu žaloby i dostatočne, v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP odôvodnil, pričom sa vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci.

9. V konaní bolo dokazovaním vykonaným na návrh žalobcov preukázané, že v predmetnom období užíval právny predchodca žalovanej pozemok žalobcov v rozsahu určenom predloženým geometrickým plánom tak, že na ňom mal postavenú časť rodinného domu, a to bez právneho titulu a bez toho, že by im za to platil náhradu v dôsledku čoho sa na ich úkor bezdôvodne obohatil. Majetkovú hodnotu v uvedenom zmysle totiž získal (obohatil sa) nielen ten, komu sa zvýšili aktíva alebo znížili pasíva, ale aj ten, komu sa neznižili aktíva, hoci by sa inak - pokiaľ by existoval právny dôvod plnenia - jeho majetkový stav zmenšil, pretože za prijímané plnenie by musel poskytovať náhradu. O plnenie bez právneho dôvodu ide tiež v prípade užívania pozemkov bez nájomnej či inej zmluvy alebo iného titulu. Keďže príjemca takéhoto plnenia nie je - vzhľadom na povahu plnenia - schopný vrátiť plnenie, je povinný oprávnenému nahradiť bezdôvodné obohatenie vo forme peňažnej náhrady (§ 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

10. V danom prípade bolo pre právne posúdenie veci významné zistenie, že právny predchodca žalovanej užívaním pozemku žalobcov získal majetkový prospech a v akej bolo výške. Záver súdu prvej inštancie, že právny predchodca žalovanej, na ktorú ako dedičku prešiel dlh na vydanie bezdôvodného obohatenia, získal užívaním predmetného pozemku majetkový prospech, žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie nespochybňovala, namietala len, že v konaní ona nie je pasívne legitimovaná. Nepoprela v ňom ani tvrdenie žalobcov o výške získaného majetkového prospechu, ktorú títo stanovili podľa obvyklého nájomného za užívanie obdobných pozemkov v danom mieste a čase, ale spochybňovala výmeru pozemku, ktorá mala byť užívaná, tým, že predložený geometrický plán č. 94/2008 nie je správnym podkladom pre posúdenie užívanej výmery pozemku. Túto skutočnosť namietala až v odvolaní.

11. Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, a) ak sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

12. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú podľa ustanovenia § 149 CSP najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo, so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (§ 153 ods. 1 CSP).

13. Odvolacie konanie v civilnom spore je založené na neúplnej apelácii, čo znamená, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú koncentrované vo fáze konania pred súdom prvej inštancie. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť len za splnenia podmienok stanovených § 366 CSP. Žalovanou uplatnené námietky proti skutkovým tvrdeniam žalobcov uvedeným v žalobe však nemožno podriaďiť pod niektorú z alternatív stanovených v § 366 písm. a), b) a c) CSP. Žalovaná mohla prostriedky procesnej obrany uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, pokiaľ by reagovala na výzvu súdu na vyjadrenie sa k žalobe a jej prílohám a k uzneseniu z 29.10.2019 č.k. 4C/151/2015-65 o pokračovaní v konaní s ňou ako dedičkou po pôvodnom žalovanom T. W. podľa ustanovenia § 63 ods. 2 CSP, ktoré jej boli doručené dňa 18.11.2019. V odvolaní žalovaná netvrdila žiadne dôvody, ktoré by jej bránili v uplatnení prostriedkov procesnej obrany v konaní pred súdom prvej inštancie a preto nakoľko nešlo ani o dôvod stanovený v § 366 písm. d) CSP na tieto námietky žalovanej v odvolacom konaní súd neprihliadal.

14. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovanej neobsahuje tvrdenia alebo argumenty, ktoré by boli spôsobilé spochybníť rozsudok súdu prvej inštancie a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. Odvolací súd zároveň rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s jeho ustanoveniami § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 tak, že úspešným žalobcom priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).